

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 2.— gr.
Półrocznie . . . „ 1.— „

Zgierz,

dnia 30 grudnia
1933 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szaltowy
za tekstem 50 gr.
Wychodzi raz na miesiąc.

Wiadomości miejskie.

Miejski Zakład Kąpielowy z powodu czyszczenia kotłów zamknięty będzie do dnia 3 stycznia 1934 r. wł.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w okresie zimowym do dn. 21 marca 1934 r. zakład kąpielowy czynny będzie tylko 3 dni w tygodniu: w czwartki, piątki i soboty.

Otwarcie kolonji zimowych. Ruchliwe na terenie naszego miasta Towarzystwo „Kolonji Letnich zorganizowało kolonje zimowe dla słabowitej dziatwy szkolnej, które trwać będą od dnia 29 grudnia r. b. do 15 stycznia roku przyszłego.

Kolonje uruchomiono w lokalu szkoły powsz. w Proboszczewicach, przyczem wystanych zostało 24 dzieci.

Gdyby nie szczupłość funduszków, jakimi Towarzystwo rozporządza, z dobrodziejstw kolonji zimowych mogłoby skorzystać więcej dzieci.

Nadmienić należy, że staraniem tegoż Towarzystwa, wzorem lat ub., w roku bież. czynne były kolonje letnie w Dąbrówkach, z których korzystało ogółem 413 dzieci. Utrzymanie tych kolonji wyniosło sumę zł. 12.965.

W sprawie czasowego zmniejszenia liczby dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia. W Nr. 100 „Dziennika Ustaw” ukazało się rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 6 grudnia 1933 r., zmniejszające liczbę dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

W myśl tego rozporządzenia zmniejsza się do 4-ch liczbę dni pracy, uważanych za tydzień podlegania obowiązkowi zabezpieczenia w okresie 12 mies. przed dniem zgłoszenia prawa do zasiłku, w odniesieniu do bezrobotnych robotników sezonowych wszystkich kategorii, za których wkładka wynosi 4% (§ 1 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 559)

Postanowienie powyższe odnosi się do tych robotników sezonowych, którzy zgłoszą swe prawo do zasiłków w okresie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 marca 1934 r.

Bezrobotni robotnicy sezonowi, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgłosili swe prawo do zasiłków, lecz zasiłków tych nie uzyskali z powodu braku warunku, przewidzianego w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, mogą do dnia 31 marca 1934 r. dokonać ponownego zgłoszenia prawa do zasiłków. W tym jednak wypadku przy ustalaniu uprawnień bezrobotnych do świadczeń wzięta będzie za podstawę data ponownego ich zgłoszenia się o zasiłek.

O państwowym podatku dochodowym. Na podstawie art. 121 i w związku z art. 46, 47 i 48 ustawy o państwowym podatku dochodowym właściciele domów obowiązani są do odebrania w Wydziale Skarbowym list głównych i szczegółowych.

Listy główne winny być wypełnione na każdą nieruchomość oddzielnie, a listy szczegółowe wypełnia każdy lokator główny.

Listy szczegółowe winny być wypełnione bardzo dokładnie a mianowicie: nazwisko, pełne imię oraz rodzaj zawodu lub zajęcia z wymienieniem nazwiska i adresu pracodawcy, ewentualnie dokładne adresy i rodzaj posiadanych prywatnych-osobistych źródeł dochodu, jak również winna być podana suma optacznego komornego, a właściciel domu podaje w liście szczegółowej wartość użytkową zajmowanego lokalu.

W listach szczegółowych winny być podane przez lokatorów głównych i właścicieli domów wszystkie osoby, zamieszkałe, w dn. 15 grudnia 1933 r. w ich mieszkaniach, nie wyłączając sublokatorów, których należy umieścić w końcu t. j. pod członkami rodziny z zaznaczeniem, że jest to sublokator i podaniem wysokości pobieranego przez lokatora komornego.

Wypełnione listy szczegółowe winny być zwracane przez lokatorów głównych właścicielom domów — rządcom najpóźniej do dnia 1 stycznia 1934 r. a listy główne wraz z listami szczegółowymi winny być zwrócone przez właścicieli domów — rządcom najpóźniej do dnia 15 stycznia 1934 r. W tym czasie t. j. do 15 stycznia 1934 r. właściciele domów obowiązani są sporządzać specjalne wykazy tych lokatorów głównych, którzy w terminie list szczegółowych nie zwrócili, celem ukarania grzywną w myśl art. 91 ustawy.

Czas pracy w przemyśle i handlu. Obwieszczeniem Min. Opieki Społecznej z dnia 25 października r. b. (Dz. U. Nr. 94) ogłoszono jednolity tekst ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu. Czas pracy wszystkich pracowników, zatrudnionych, na mocy umowy w przemyśle, handlu, komunikacji i przewozie oraz w innych zakładach pracy prowadzonych w sposób przemysłowy wynosi bez wliczenia przerw odpoczynkowych najwyżej 8 godzin na dobę i nie może przekraczać 48 godzin na tydzień.

Za czas pracy uważa się liczbę godzin, przez które pracownik obowiązany jest w zakładzie pracy lub poza nim pozostawać do rozporządzenia kierownika robót. Praca w niedziele i dni świąteczne jest dozwolona dla wykonywania robót koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności, a w szczególności dla utrzymania oświetlenia, dla czyszczenia, przy komunikacji, w aptekach, hotelach i jadłodajniach, w kąpielach, zakładach, służących opiece chorych, w teatrach i widowiskach publicznych, poza tem nie dłużej jednak, niż przez trzy godziny do godz. 10-ej przed południem w mleczarniach i kawiarniach. W sklepach od godz. 1-ej w poł. do 6-ej wieczorem, w ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia i Wielkanocy.

O urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu ukazało się obwieszczenie Min. Opieki Społecznej z dnia 25 października r. b. W myśl tych przepisów prawo do korzystania z płatnego 8-miodniowego urlopu przysługuje pracownikom, zatrudnionym w przemyśle, handlu, biurach, komunikacji i t. d., z wyjątkiem pracowników przedsiębiorstw sezonowych, w których praca trwa krócej niż 10 miesięcy w roku, o ile ich praca trwa bez przerwy rok w danym przedsiębiorstwie i 15 dniowego, o ile trwa bez przerwy 3 lata. Przez dni urlopowe należy rozumieć kolejno po sobie następujące dni kalendarzowe, poczynając od ostatniego dnia pracy. Pracownicy młodociani poniżej lat 18 korzystają po roku pracy nieprzerwanej z 14-dniowego urlopu. Wszystkim pracownikom, pracującym

umysłowo, po półrocznej nieprzerwanej pracy przysługuje urlop dwutygodniowy, po rocznej zaś jednodniowy. urlop płatny nieprzerwany. Przepisom powyższym nie podlegają zakłady przemysłowe, rzemieślnicze, zatrudniające 4-ech lub mniej pracowników. Pracownik traci prawo do urlopu, jeżeli sam rozwiązał umowę pracy lub jeżeli rozwiązanie to nastąpiło z powodów, które przedsiębiorcy dają prawo do rozwiązania umowy pracy bez uprzedniego wypowiedzenia. Pracownik traci prawo do otrzymania wynagrodzenia za urlop, o ile w czasie urlopu będzie zarobkowo pracował w innym przedsiębiorstwie.

Z zabawy na Pow. Komitet Wychowania Fizycznego i Przystosowania Wojskowego. W dniu 18 listopada r. b. odbył się KONCERT-RAUT, z którego czysty dochód w wysokości zł. 600,70, przekazany został na cele Pow. Komitetu W. F. i P. W. Zorganizowaniem tej zabawy zajął się specjalnie powołany Komitet, do którego weszli przedstawiciele wszystkich sfer miejscowego społeczeństwa.

W wykonaniu programu KONCERTU wzięły udział: Szkoła Rytmiki i Plastyki p. Paszkówny, orkiestra symfoniczna Tow. Spiew. „Lutnia” oraz orkiestra Szkoły Handlowej.

Organizacją bufetu zajął się Komitet Pań z pp. prezydentową Świerczową i dr. Lazarową na czele.

Wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania i powodzenia tej zabawy, składa tą drogą podziękowanie

K O M I T E T.

Przez morze do dobrobytu.

W chwili wskrzeszenia państwa polskiego nieodzownym warunkiem jego samodzielności było odzyskanie wolnego dostępu do morza, własnego wybrzeża morskiego. Chociaż na przestrzeni wieków nie docenialiśmy prawie zupełnie znaczenia dróg morskich, które znakomicie były wyszukiwane przez Portugalczyków, Anglików czy Holendrów, przecież zrozumieliśmy potrzebę budowania swego państwa na morzu, mimo trudności ze strony Niemców, osiadłych z wiarą nieomal na całym południowym wybrzeżu Bałtyku.

Pozbawieni własnego państwa, nie byliśmy w stanie praktycznie i bezpośrednio doznać dobrodziejstw, wynikających z umiejętnie prowadzonej polityki morskiej, która w okresie przedwojennym uczyniła z Anglii i Niemiec pierwszorzędne mocarstwa i stworzyła dobrobyt swoich obywateli. Moglibyśmy tylko to zjawisko zauważyć.

Nie można pominąć i tego, że państwo, które dba o własne sprawy morskie, jest w bezpieczniejszym położeniu na wypadek wojny i ma większe szanse jej wygrania. Było tak przeszło 100 lat temu, kiedy potęga lądowa Napoleona została skruszona przez potęgę morską Anglii.

Wąski skrawek ziemi pomorskiej, dotyczący Bałtyku, wraz z rozwijającym się portem gdyńskim ma ogromne znaczenie dla naszej polityki gospodarczej i utrzymanie ziem zachodnich, zwłaszcza Śląska. Wiedzą o tem Niemcy, którzy tylko dla ostateczności Polski, czynią ustawiczne ataki na Pomorze.

Ale jak nie można sobie wyobrazić dobrodziejstwa dróg żelaznych bez taboru kolejowego tak nie mają dużego znaczenia porty i drogi morskie bez istnienia własnej dobrze rozbudowanej floty handlowej i wojennej.

Na stworzenie floty morskiej potrzebne są ogromne kapitały, do zdobycia których wysiłki samego rządu nie wystarczą. W takim dziele najważniejszą rolę może odegrać tylko zorganizowane i ofiarne społeczeństwo.

Słynny był przed wojną Związek Floty Morskiej, t.zw. „Flottenverein”, założony w Niemczech w roku 1888. Społeczeństwo niemieckie żywiłowo poparło cele tego Związku, którego kilka setek filii w krótkim czasie powstało na obszarze całej Rzeszy. Współzawodnictwo z Anglią i zdecydowane opanowanie mórz, co w rezultacie ułatwiało Niemcom wyszukiwanie rynków zbytu dla własnego przemysłu, niepomiernie przyczyniły się do rozwoju handlu i podniesienia stopy życiowej obywateli niemieckich.

I w Polsce ten moment przyjdzie. Naród polski dał wprawdzie dowód przywiązania do morza, chociażby przez wybudowanie wspólnymi wysiłkami w tempie iście amerykańskim portu w Gdyni, lecz zaczęte dzieło prowadzić musi nieprzerwanie dalej. W porcie potrzebna jest przecież flota, flota potężna, którą mogła i na wypadek wojny dać skuteczną obronę i w czasie pokoju być najtańszym środkiem lokomocji dla naszego handlu międzynarodowego.

W całej Polsce dzisiaj pracuje w tym kierunku Liga Morska i Kolonialna, której zadaniem jest pozyskać dla idei morskiej wszystkich obywateli Państwa. Współpraca z Ligą leży zatem w interesie nas wszystkich.

E. Z-wicz.

Zapisy na członków Ligi Morskiej i Kolonialnej przyjmuje p. Alojzy Wieczorek (Magistrat).

Sprawozdanie

z posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 31 października 1933 roku. Przewodniczący prezydent Świercz, stwierdzając obecność 10 radnych oraz 4 członków Magistratu, otwiera posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 7.40 wiecz.

Obecni radni:

1) Czaplński Ignacy, 2) Chojnacki Adolf, 3) Flaczyński Władysław, 4) Grünberg Fabjan, 5) Jagiełło Władysław, 6) Kosmański Szczepan, 7) Lukszejdt Wacław, 8) Michalak Antoni, 9) Siciński Józef 10) Zeleśkiewicz Czesław oraz członkowie Magistratu: 1) wice-prezydent Leopold Zajączkowski i ławnicy: 2) Martyński Jan, 3) Szmidt Edward i 4) Szwarz Isucher.

Nieobecni radni:

1) Berger Dawid, 2) Chojnacki Michał, 3) Mühle Roman, 4) Piwowski Władysław, 5) Sirkis Lejzer, 6) Wieczorek Edward, 7) Zastawny Franciszek, 8) Zwykielski Gedalje.

Protokół IX posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 9 października r. b. po odczytaniu przyjęto bez zmian.

W komunikatach na wniosek wice-prezydenta Zajączkowskiego Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła zmienić nowe osiedle „Chełmy” na „Uroczysko” „Chełmy”.

Prezydent Świercz komunikuje, iż Pan Wojewoda Łódzki reskrytem swym z dnia 27/VI 1933 r. L. SF. I. 2/1 33 zatwierdził budżet m. Zgierza na rok 1933/34 w myśl uchwały Wydziału Wojewódzkiego z dnia 24 maja rb. z tem jednak zastrzeżeniem, że Rada Miejska poweźmie uchwałę, wprowadzając do budżetu pewne zmiany.

Zgodnie z temi zaleceniami budżet miasta po stronie dochodów i wydatków zwyczajnych zmniejszony został do sumy zł. 531.168,06, w wydatkach i dochodach nadzwyczajnych zamyka się kwotą zł. 74.000.—.

Magistrat wchodzi do Rady Miejskiej z wnioskiem o uchwalenie budżetu w wyżej podanej wysokości.

Po krótkiej dyskusji i szczegółowem zapoznaniu się z treścią reskryptu Pana Wojewody Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła przedłożyć przez Magistrat budżet miasta na rok 1933/34, zamykający się w poszczególnych działach jak następuje:

Przychód zwyczajny

Dział I — Majątek komunalny	zł. 14,098,50
„ II — Przedsięb. komunalne	„ 105,132,50
„ III — Subwencje i dotacje	„ 1,680,—
„ IV — Zwroty	„ 5,555,—
„ V — Opłaty administracyjne	„ 10,000,—
„ VI — Opłaty za korzystanie z urządzeń i zakładów dobra publicznego	„ 21,000,—
„ VII — Dopłaty	„ —
„ VIII — Udział w podatku państw.	„ 36,000,—
„ IX — Dodatek do podatku państw.	„ 257,500,—
„ X — Podatki sam.	„ 80,200,—
„ XI — Różne	„ 2,—
	zł. 531,168,06

Przychód nadzwyczajny

Dział I — Ze sprzedaży i likwidacji maj.	„ 25,000,—
„ IV — Pożyczki	„ 49,000,—
	zł. 74,000,—

Razem zł. 605,168,05

	Rozchód zwyczajny	Nadzwyczajny	Razem
Dz. I — Adm. ogólna	zł. 128,768,40	zł. —	zł. 128,767,40
„ II — Maj. komun.	„ 1,190,—	„ —	„ 1,190,—
„ III — Przedś. komun.	„ —	„ —	„ —
„ IV — Spłata długów	„ 109,968,08	„ —	„ 109,968,08
„ V — Drogi i pl. p.	„ 24,449,72	„ 1,200,—	„ 25,649,72
„ Va — Pom. i pl. rozb.	„ 3,700,—	„ —	„ 3,700,—
„ VI — Oświata	„ 67,445,—	„ —	„ 67,445,—
„ VII — Kultura i sztuka	„ 8,800,—	„ —	„ 8,800,—
„ VIII — Zdrowie publ.	„ 78,674,96	„ —	„ 78,674,96
„ XI — Opieka społ.	„ 57,610,74	„ —	„ 57,610,74
„ V — Popieranie roln.	„ 890,—	„ —	„ 890,—
„ XI — Popieranie przemysłu i handlu	„ 8,126,—	„ —	„ 8,126,—
„ XII — Bezp. publiczne	„ 38,661,68	„ —	„ 38,661,68
„ XIII — Różne	„ 2,884,48	„ —	„ 2,884,48
„ XIV — Na pokrycie niedoboru budż.	„ —	„ 72,800,—	„ 72,800,—
	zł. 531,168,06	zł. 74,000,—	zł. 605,168,06

Następnie komunikuje, że budżet zasadniczy miasta, zatwierdzony przez Urząd Wojewódzki, obejmuje kredyt na pokrycie niedoboru z lat poprzednich w wysokości zł. 72,800,—. Kwota ta powiększona powinna być o wpływy rzeczywiste z zaległości czynnych, które należy objąć budżetem dodatkowym. Ponieważ jednak dotychczasowe wpływy podatkowe wykazują, że preliminowane w budżecie zasadniczym sumy nie będą przekroczone, podwyższenie tych wpływów uważa należy za niewskazane. Z uwagi na to opracowano budżet dodatkowy, który w dochodach przewiduje jedynie kwotę zł. 12,000,—, uzyskana z ostatnio dokonanego rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a miastem z tytułu 80-ciogrosz. dodatku komunalnego do opłat od spirytusu.

W wydatkach budżet dodatkowy obejmuje następujące nowe pozycje:

1) na kosztą podróży delegata Banku Gospodarstwa Krajowego w związku z pożyczką ulewną	zł. 600,—
2) na sporządzenie akt celem uregulowania hipoteki rzeźni miejskiej ze względu na pożyczkę z Funduszu Pracy	„ 1,000,—
3) na świadczenia społeczne robotników miejskich, zatrudnionych przy robotach publicznych	„ 4,000,—
4) na składkę Wydziału Wojewódzkiego	„ 750,—
5) Na Pożyczkę Narodową	„ 500,—
6) na pokrycie nieprzewidzianych wydatków	„ 2,250,—
	zł. 9,100,—

Pozostałą kwotę w sumie zł. 2,900,— przeznacza się na pokrycie niedoboru z lat ubiegłych, podwyższając preliminowaną już w zatwierdzonym budżecie w dziale XIV § 47 wydatków nadzwyczajnych sumę zł. 72,800,— do wysokości zł. 75,000,—.

Po dokładnym zapoznaniu się z przedłożonym projektem Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła budżet dodatkowy na rok 1933/34, zamknięty sumą zł. 12,000,— w wydatkach zwyczajnych i nadzwyczajnych w przedłożonym brzmieniu, wobec czego łączna suma budżetu zasadniczego i dodatkowego na rok 1933/34 w wydatkach i dochodach wyraża się sumą zł. 617,168,06.

Wice-prezydent Zajązkowski komunikuje, że pomiędzy dwoma placami miejskimi, położonymi przy ul. Konopnickiej, z których korzysta szkoła powszechna w postaci założonych nań ogródków, znajduje się prywatny plac Jurka ogólnej przestrzeni 590 mtr. kw.

Biorąc pod uwagę, że plac Jurka wrzyna się w teren szkolny, przyczem nie jest dostatecznie oparkaniony i wskutek tego ogródki szkolne nie są należycie zabezpieczone oraz ze względu na dążenie do wyrównania granic terenu szkolnego jak również zabezpieczenia się na przyszłość niewydania zezwolenia na budowę małych domków w tej dzielnicy miasta, Magistrat wchodzi do Rady Miejskiej z wnioskiem o zamianę placu miejskiego o pow. 905 mtr. kw., położonego przy ul. Sienkiewicza, na plac Jurka.

Jednocześnie wice-prezydent Zajązkowski wyjaśnia, iż od dłuższego już czasu dążeniem Zarządu miasta było nabycie wspomnianego placu, jednak z powodu braku funduszy nie został on nabyty.

Obecny właściciel skłonny jest drogą zamiany oddać ten plac, przyczem zobowiązuje się pokryć koszty rejentalne. Jeżeli chodzi o szacunek zamiany placów, to ten określony został przez specjalną Komisję w wysokości zł. 3.— za jeden metr kw. placu Jurka i zł. 2.— placu miejskiego.

Przychylając się do wniosku Magistratu, Rada Miejska jednogłośnie powzięła następującą uchwałę:

„Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła nabyć drogą zamiany od Józefa Jurka w szacunku zł. 1,810,— (złotych tysiąc osiemset dziesięć) niehipotekowany plac przestrzeni 5900 mtr. kw., położony w Zgierzu przy ul. Konopnickiej (dawniej Ciosnowskiej) a stanowiący jego własność na mocy aktu rejentalnego z dnia 11/X-1928 r. not. Kuleszy w Zgierzu № rep. 2918 na plac miejski o pow. 905 mtr. kw. przy ul. Sienkiewicza z tem, że wszelkie związane z kosztami stemplowe i rejentalne ponosi Jurek Józef.

Do zawarcia umowy rejentalnej upoważnia się pp. prezydenta Jana Świercza i tawnika Jana Martynińskiego*.

„Wolnych wniosków“ nie zgłoszono.

Miejski Zakład Kąpielowy ul. Łęczycka Nr. 24

podaje do wiadomości, że opłaty za korzystanie z kąpeli zostały obniżone i wynoszą:

	jednorazowo	seryjne (10 sztuk)
Wanna I kl.	zł. 1,50	zł. 12,—
„ II „	„ 1,—	„ 9,—

Łażnia I kl.	„ 2,—	„ 18,—
„ II „	„ 1,—	„ 10,—
Pływalnia: dla dorosłych	„ 1,20	„ 10,—
„ „ młodzieży szkolnej	„ 0,75	„ 5,—
Natryski: dla dorosłych	„ 0,75	„ —,—
„ „ młodzieży szkolnej	„ 0,40	„ —,—
Kąpiel słoneczna: dla dorosłych	„ 1,—	„ —,—
„ „ dla młodz. szk.	„ 0,50	„ —,—
Natryki zbiorowe: 10 — 15 osób	„ 0,30 od osoby.	

Zakład Kąpielowy czynny jest w okresie zimowym do 21 marca 1934 r. w czwartki, piątki i soboty od godz. 14-ej do 20-ej.

Pływalnia: dla Pań — w czwartki
„ „ dla Panów — w piątki i soboty
przyczem dla młodzieży szkolnej tylko do godz. 18-ej.
Łażnia: dla Pań — we czwartki
„ „ dla Panów — w piątki i soboty.

Kąpiel (co najmniej raz na tydzień) jest najpewniejszym środkiem utrzymania zdrowia oraz wzmocnienia i zahartowania ciała.

Prezydent (—) Jan Świercz.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie.

Na podstawie art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) Zarząd miejski m. Zgierza podaje do publicznej wiadomości, że sporządzony w myśl ogłoszenia z dn. 6 kwietnia 1932 r., zamieszczonego w Nr. 83 „Monitora Polskiego“ z dn. 11 kwietnia 1932 r., szczegółowy plan zabudowania fragmentu miasta Zgierza pod nazwą „Chełmy“ w granicach:

- 1) od północy — wzdłuż północnych granic, położonych przy ul. Modrej oraz przy ulicy bez nazwy, łączącej ul. Modrą z ul. Uroczą;
- 2) od wschodu — wzdłuż wschodnich granic działek, położonych przy ulicy Żerawiej, oraz wzdłuż wschodniej granicy z kolonią Chełmy;
- 3) od południa — wzdłuż południowej granicy z gruntami wsi Łągiewniki Małe;
- 4) od zachodu — wzdłuż zachodnich granic działek, położonych przy ulicach B. Chrobrego i Uroczej,

został w dn. 9 października 1933 r. uchwalony przez Radę Miejską m. Zgierza i począwszy od dnia opublikowania niniejszego ogłoszenia w „Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim“ w ciągu 4 tygodni będzie wyłożony publicznie, z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych, do przeglądu publicznego w godzinach od 10-ej do 14-ej w sali posiedzeń Rady Miejskiej w Zgierzu, Stary Rynek Nr. 1 (Ratusz).

We wskazanym wyżej okresie interesowani mają prawo w myśl art. 31 wspomnianego wyżej rozporządzenia zaznajamiać się z treścią tego planu, po upływie zaś tego terminu w ciągu następujących 2-ch tygodni wnosić przeciw temu planowi zarzuty do Zarządu miejskiego m. Zgierza.

Prezydent (—) Jan Świercz.

Ogłoszenie.

Zarząd miejski m. Zgierza zawiadamia, że od 1 stycznia do 14 stycznia 1934 r. **rejestr poborowych roczn. 1913** został wyłożony w Wydziale Administracyjnym do przejrzania w godzinach urzędowych.

Prezydent (—) Jan Świercz.

Zgierz, dn. 27 grudnia 1933 r.

Ogłoszenie.

Powołując się na § 51 rozporządzenia Min. Spr. Wewn. z dnia 6 grudnia 1932 r. o sporządzaniu i ustalaniu budżetów związków komunalnych (Dz. U. Nr. 11, poz. 71), podaje do publicznej wiadomości, że preliminarz budżetowy Zarządu miasta Zgierza na rok 1934/35 wyłożony będzie na przeciąg 7 dni, począwszy od dnia 2 stycznia 1934 r., w sali obrad Rady Miejskiej do publicznej wiadomości, a to celem umożliwienia płatnikom danin komunalnych przeglądania preliminarza i wnoszenia zarzutów i zastrzeżeń.

Prezydent (—) Jan Świercz.

Zgierz, dnia 27 grudnia 1933 r.

Obwieszczenie

w sprawie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na 1934 r.

Na zasadzie art. 30 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15. VII. 1925 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 27. I. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 110), Izba Skarbowa wzywa do wykupienia w miesiącach listopadzie i grudniu r. b. świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na 1934 r.

Świadectwa przemysłowe winny być wykupione:

1) przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe dla każdego prowadzonego przez nie oddzielnego zakładu handlowego lub przemysłowego;

2) przez każde przedsiębiorstwo na zysk obliczone a wykonywane bez utrzymywania oddzielnego zakładu;

3) dla każdego zajęcia przemysłowego, wymienionego w taryfie, dołączonej do artykułu 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Karty rejestracyjne nabywać należy na należące do przedsiębiorstwa oddzielne składy oraz zakłady wyłącznej hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji, które nie stanowią oddzielnego zakładu handlowego w myśl art. 14 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Cenę świadectwa przemysłowego albo opłatę za kartę rejestracyjną uiszcza się w pełnej kwocie za cały rok podatkowy zgóry.

Świadectwa przemysłowe będą wydawane w godzinach urzędowych w Kasach Urzędów Skarbowych, poczynając od 2 listopada aż do końca bieżącego roku codziennie, prócz niedziel i świąt na podstawie należycie wypełnionych deklaracji.

Formularze deklaracji wydawać będą bezpłatnie Urzędy Skarbowe.

W razie nasuwających się wątpliwości co do kategorii świadectw przemysłowych, odpowiednich dla odnośnych przedsiębiorstw wszelkich wskázówek i wyjaśnień będą udzielały właściwe Urzędy Skarbowe.

Przy wykupywaniu świadectw przemysłowych na 1934 rok okazywać należy świadectwa przemysłowe, wykupione na 1933 r. Celem uniknięcia natłoku w Kasach Urzędów Skarbowych, Izba Skarbowa wzywa zainteresowanych do śpiesznego wykupywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na 1934 r. i nieodkładania wykupna na dnie ostatnie.

Na podstawie art. 120 i 121 ustawy o państwowym podatku przemysłowym pobrane będą od płatników państwowego podatku przemysłowego do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych dodatki:

- 1) na rzecz Związków Komunalnych w wysokości 30%;
- 2) na rzecz Izby Przemysłowo-Handlowej oraz Izby Rzemieśniczej w wysokości 10%;
- 3) na rzecz szkół zawodowych w wysokości 25% tychże cen, tudzież
- 4) 10% nadzwyczajny dodatek zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 12-go lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 82) i § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6-go marca 1931 r. (Dz. U. R. P. № 23 poz. 138).

Przypomina się, że w okręgu Izby Skarbowej Łódzkiej należy do miejscowości I-ej klasy tylko miasto Łódź, natomiast do miejscowości II-ej klasy zaliczone są miasta: Kalisz, Pabjanice, Piotrków, Tomaszów Mazów. oraz Zgierz, do miejscowości III-ej klasy miasta: Koło, Konin, Łęczyca, Ozorków, Radomsko, Turek, Wieluń, Zdunska-Wola oraz powiaty: brzeziński, kaliski, łódzki.

Pozostałe miejscowości należą do IV-ej klasy.

Z dniem 2 stycznia 1934 r. rozpocznie się lustracja przedsiębiorstw i zajęć przemysłowych, przyczem winni prowadzenia przedsiębiorstw i zajęć bez świadectw przemysłowych lub na podstawie nieodpowiednich świadectw przemysłowych pociągnięci będą do odpowiedzialności na zasadzie art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Art. 98 brzmi: „Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonuje zajęcie, nie nabywszy świadectwa przemysłowego, ulegnie karze pieniężnej od 3 — 20 krotniej kwoty nieuiszczonej za świadectwo”.

Kto prowadzi przedsiębiorstwo lub wykonuje zajęcie, nie nabywszy należytego świadectwa, przemysłowego, lub utrzymuje skład bez karty rejestracyjnej, ulegnie karze pieniężnej do wysokości 3-krotnej kwoty, stanowiącej różnicę między ceną właściwego a ceną posiadanego świadectwa przemysłowego, względnie stanowiącej należną opłatę za kartę rejestracyjną.

Kara nie zwalnia od obowiązku nabycia właściwego świadectwa przemysłowego, względnie karty rejestracyjnej.

Prezes Izby Skarbowej (—) Z. Kucharski.

Obwieszczenie

Podaje się do wiadomości miejscowej ludności, iż na mocy ustawy karnej skarbowej (Dz. U. R. P. Nr. 34 z 1932 r. poz. 355), ścigane są między innymi przestępstwa na szkodę Skarbu Państwa, polegające na naruszeniu ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1932 r.

W myśl przepisów tej ustawy:

1) Winni niedozwolonej uprawy tytoniu, jeżeli zbioru jeszcze nie dokonano, ulegają karze pieniężnej w wysokości do 20 zł. za każdy metr kwadratowy uprawianej bez upoważnienia przestrzeni gruntu.

Jeżeli tytoń posadzono między innymi roślinami, w takim razie za podstawę przyjmuje się 4 krzewy rośliny tytoniowej na jeden metr kwadratowy przestrzeni gruntu. Niezależnie od kary pieniężnej plantacja ulega zniszczeniu (art. 57 § 1, 2).

2) Winni pielęgnowania rośliny tytoniowej która wyrosła, choć jej nie posiano, ani też posadzono, ulegają karze pieniężnej do 10 zł. za każdy metr kwadratowy uprawianej przestrzeni gruntu.

3) Winni bezprawnego posiadania, względnie przechowywania surowca tytoniowego, ulegają karze pieniężnej w wysokości do 250 zł. od każdego choćby niepełnego kilograma (art. 63).

4) Winni niedozwolonego wytwarzania wyrobów tytoniowych z surowca lub niedozwolonego dalszego przerabiania gotowych już wyrobów tytoniowych lub sprzedaży tych wyrobów, ulegają karze pieniężnej w wysokości 1.000 zł. od kilograma gotowych już wyrobów i od przygotowanego materiału oraz karze aresztu do 6 miesięcy (art. 67 § 1).

5) Winni nabywania wyrobów tytoniowych, pochodzących z prywatnej fabrykacji ulegają karze pieniężnej w wysokości 1.000 zł. od kilograma wyrobów (art. 67 § 3).

6) Winni przywozu surowca, względnie wyrobów tytoniowych zagranicznego pochodzenia bez uiszczenia należności celnych i monopolowych, oraz winni nabywania, sprzedaży lub posiadania surowców, względnie wyrobów tytoniowych zagranicznego pochodzenia bez posiadania zezwolenia właściwych władz ulegają karze do 2.760 zł. za jeden kilogram w zależności od rodzaju surowca, względnie wyrobów tytoniowych (art. 65 i 66).

7) Upoważniony sprzedawca wyrobów tytoniowych, który albo zmniejsza zawartość w opakowaniu ilość sztuk, lub wagę wyrobów, albo zmienia jakość wyrobów w opakowaniu, ulega karze pieniężnej do 3.000 zł., niezależnie od odpowiedzialności z powszechnej ustawy karnej (art. 70).

Nadto we wszystkich przytoczonych od punktu 2 do punktu 7 wypadkach surowiec i wyroby tytoniowe ulegają konfiskacie.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zaginęła legitymacja P. U. P. P. № 442

na imię Marjana Kacprzaka.

Zaginęła legitymacja P. U. P. P. na imię

Władysławy Krusińskiej

Zaginęła legitymacja P. U. P. P. Nr. 1991

na imię Franciszkowskiego Tomasza.

Do wynajęcia 3 pokoje z kuchnią

z wszelkimi wygodami.

Wiadomość u gospodarza ul. Ewangelicka 5

